

Sygn. akt VII Kz 550/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Józefowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Koziel

przy udziale R. B. Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **M. W.** s. P. i M., ur. (...) w W.

oskarżonemu o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

zażalenia wniesionego przez oskarżyciela publicznego – Urząd Celny w C.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Myszkowie, w sprawie o sygn. akt II K 354/16 z dnia 15.09.2016 roku w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Myszkowie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Myszkowie postanowieniem z dnia 15 września 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 354/16 na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 30 k.k. i w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., umorzył postępowanie w sprawie przeciwko M. W. oraz na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. oraz art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa.

Oskarżyciel publiczny – Urząd Celny w C. zaskarżył powyższe postanowienie w całości i zarzucił mu błędne przyjęcie, że w zachowaniu oskarżonego brak jest znamion zarzucanego mu czynu zabronionego z art. 107 § 1 kks, wobec uznania, że przepis art. 4 ustawy z dnia 12 marca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U 2015 r. poz. 1201) zezwolił na dostosowanie wymogów prowadzenia działalności w zakresie urządzania gier hazardowych do dnia 1 lipca 2016 r., a tym samym zdaniem Sądu zachodzi okoliczność wyłączająca ściganie za popełnione przez M. W. przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez oskarżyciela publicznego – Urząd Celny w C. zasługiwało na uwzględnienie i musiało spowodować uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu przyjął, że w niniejszej sprawie oskarżony w dacie czynu pozostawał w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności swojego zachowania. W konsekwencji nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa.

W tym miejscu należy zauważyć, że Sąd Rejonowy nie kwestionował ustaleń faktycznych poczynionych przez oskarżyciela publicznego. Jednakże dokonał odmiennej oceny prawnej zachowania M. W.. Ponadto Sąd podkreślił, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz. U. 2015, poz. 1201) w dniu 3 września 2015 roku spełniony został wymóg notyfikacji norm uznanych za przepisy techniczne. Przyjął także, że zgodnie z treścią postanowienia Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2016 roku w sprawie I KZP 1/16 „przepis art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1201) zezwalający podmiotom prowadzącym w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2a ustawy nowelizowanej na dostosowanie się do wymogów określonych w znowelizowanej ustawie o grach hazardowych do dnia 1 lipca dotyczy wyłącznie podmiotów, które prowadziły taką działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed 3 września 2015 r. (na podstawie koncesji lub zezwolenia)”. Z uwagi na powyższe Sąd Pierwszej Instancji przyjął, że zmiany w orzecznictwie na przestrzeni ostatnich miesięcy w zakresie powyższych zagadnień spowodowały, że przeciętny obywatel jakim jest oskarżony pozostawał w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności swojego zachowania. Stanowisko Sądu Rejonowego w tym przedmiocie jest całkowicie pozbawione racji.

W sprawie niniejszej M. W. jest oskarżony o to, że pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Spółki z o.o. (...) urządził w lokalu P.w K. przy ul. (...), nie później niż w dniu 19.01.2016 r., w celach komercyjnych gry zawierające element losowości na automatach o nazwie :. (...) o nr (...) o wygrane pieniężne z możliwością dokonania ich wypłaty bezpośrednio z urządzeń z pomocą tzw. (...), będących we władaniu Spółki z o.o. (...) z siedzibą w K. przy ul. (...) lok. (...), wbrew przepisom art. 6 ust. 1, art. 14 ust. oraz art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Analiza akt sprawy niniejszej pozwala jednoznacznie stwierdzić, wbrew założeniu przyjętemu przez Sąd Rejonowy, że M. W. nie jest „przeciętnym obywatelem”, który nie był świadomy obowiązujących w danym przedziale czasu przepisów ustawy o grach hazardowych. Zdaniem Sądu Okręgowego oskarżony jako Prezes zarządu pełniąc taką funkcję powinien mieć pełną świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności. Tym samym uwolnienie go od odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. jest dowolnym ustaleniem Sądu Rejonowego albowiem z akt sprawy nie wynika aby zastosowanie przepisu art. 30 k.k. w sprawie niniejszej mogło mieć zastosowanie. Błąd będzie bowiem nieusprawiedliwiony, jeśli zostanie wykazane, że sprawca przed podjęciem swojego zachowania miał możliwość zapoznania się z regulacją prawną, która będzie miała zastosowanie, miał możliwość poznania jej wykładni, udając się choćby do prawnika. Tym samym podejmując działalności oskarżony powinien śledzić przepisy prawa w zakresie objętym działaniem Spółki, której jest Prezesem. Jeśli bowiem na sprawcy ciążył obowiązek zaznajomienia się z odpowiednimi przepisami (np. w związku z działalnością zawodową), a sprawca w sposób zawiniony obowiązku tego nie wypełnił, to nieświadomość bezprawności będzie nieusprawiedliwiona. Nie można bowiem skutecznie powoływać się na niezawinioną niezajomość prawa, jeżeli z ustalonych faktów wynika, że sprawca nie tylko nie starał się w sposób należyty zapoznać z obowiązującym uregulowaniem, choć miał możliwość to uczynić u przedstawicieli właściwych organów, ale wręcz w sposób wyraźny z takiej możliwości zrezygnował. W sprawie niniejszej Sąd Rejonowy poczynił jedynie bardzo ogólne ustalenia uznając, że oskarżony pozostał w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności swojego zachowania. Sąd Rejonowy nie przeprowadził jednak żadnego postępowania dowodowego, z góry przyjmując pewne założenie, z którym nie sposób się zgodzić. Zdaniem Sądu Odwoławczego decyzja sądu jest przedwczesna, wymaga przeprowadzenia przewodu sądowego. W chwili obecnej sprawa wymaga dalszego zbadania, również w kierunku ewentualnego wypełnienia przez oskarżonego dyspozycji zawartej w przepisie art. 30 k.k., lecz po przeprowadzeniu skrupulatnego postępowania dowodowego.

Sąd Rejonowy ponownie rozpoznając sprawę będzie zobowiązany przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości. Zdaniem Sądu Okręgowego, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia, zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Myszkowie.

Podstawę prawną orzeczenia Sądu Okręgowego stanowił przepis art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.